

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΗ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1940

ΑΡΙΘ. 8

ΤΑ ΕΟΡΤΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρῦσανθος ἐπὶ τῇ ἐγγιζούσῃ εορτῇ τοῦ Πάσχα ἀπέστειλε πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἐόρτιον Γράμμα, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

Παναγιώτατε καὶ θεϊότατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικῆ Πατριαρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ σεβασμιώτατε καὶ περισπούδαστε ἀδελφῆ καὶ συλλειτουργέ, Κύριε Βενιαμίν, τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Εὐδοκία καὶ χάριτι τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ἐπὶ τὴν Ἁγίαν Ἑβδομάδα τῶν ἱερωτάτων ἀναμνήσεων τοῦ ἔκουσίου Αὐτοῦ πάθους καταντήσαντες καὶ ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον προστρέχοντες, ἐν ᾧ οἱ τοῦ κόσμου ἄρχοντες ἐφρόνησαν τὸν τῆς ζωῆς χορηγὸν καταθέσθαι, καὶ παρακύπτοντες τῷ πνεύματι, ἵνα τῷ ἐν τῷ μνήματι τὰ μῦρα τῆς καρδίας ἡμῶν ἐν λατρείᾳ ἱερᾷ προσενέγκωμεν, διὰ τῶν τῆς πίστεως ὀφθαλμῶν θεωροῦμεν τὸν λίθον ἠρμένον, τὰ ὀνόματα κείμενα μόνον καὶ τὸ σουδάριον χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον καὶ τὸν Τάφον κενόν.

Χαρᾶς δ' ἀντὶ λύπης καὶ ἐλπίδος ἀντὶ φόβου πληροῦμενοι ἐν ἀνακουφίσει ἐνωτιζόμεθα τοῦ μακαρίου ἀγγέλου προσφθεγομένου «οὐκ ἔστιν ὧδε ἄλλ' ἠγέρθη».

Ταύτη τοίνυν τῇ χαρμοσύνῳ φωνῇ θαροῦντες καὶ τῷ ἀπλέτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως περιλαμπόμενοι, ᾧ τὰ πάντα πεπλήρωται, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων προσφέροντες, στρεφόμεθα νοερώς πρὸς τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ ἐν ἀγάπῃ Αὐτὴν περιπτυσσόμενοι προσφωνοῦμεν, Αὐτῇ καὶ τῇ περὶ Αὐτὴν Ἁγία καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ παντὶ τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας «Χριστὸς Ἀνέστη», εὐχόμενοι ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας ἀξιοῦσθαι παρὰ τοῦ ἀναστάντος ζωοδότου ἐπὶ μήκιστον ὑπαντᾶν καὶ πανηγυρίζειν τὴν βασιλίδα ταύτην τῶν Ἑορτῶν Ἑορτὴν καὶ Πανήγυριν τῶν Πανηγύρεων.

Βεβαίως ἡ ἐκδήλωσις ἀπαραιετώτου χαρᾶς ἐν μέσῳ τῆς νῦν χαλεπότητος τῶν καιρῶν, ἐν οἷς σκυθρωπὰ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ πάντα, παρακωλύεται, ἀλλ' ὥσπερ οἱ τοῦ Κυρίου μαθηταὶ μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Σταυροῦ θάνατον τοῦ Σωτῆρος θλίψιν, ἀνέκφραστον ἠσθάνθησαν χαρὰν, θεασάμενοι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν

ἀναστάντα, οὕτω καὶ ἡμεῖς «ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον». Μεγάλῃ δ' ἐντεῦθεν τὴν παραμυθίαν καὶ χαρὰν ἀρνούμενοι, ἐνισχύομεν τὴν πεποίθησιν ἡμῶν, ὅτι ἡ σοβοῦσα σήμερον ἐν μέσῳ τῶν Ἐθνῶν κρίσις ἀρθήσεται διὰ τῆς ἐπανόδου τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸν ἐκ τοῦ Τάφου ἀνατείλαντα πνευματικὸν τῆς Δικαιοσύνης ἥλιον. Ἡ γὰρ ἀπὸ τούτου ἀπομάκρυνσις καὶ τῶν θείων Αὐτοῦ ἐπιταγμάτων καὶ ἐντολῶν ἢ ἐγκατάλειψις ἐπήνεγκε τὰς συγχρόνους ἐν τῇ ζωῇ τῶν λαῶν μεγάλας καὶ θλιβεράς ἀνωμαλίας καὶ ἀναστατώσεις.

Ὅθεν ἠνωμένοι πᾶσαι αἱ ἐπὶ μέρους ἅγιοι τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαι, αἱ τὴν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν συγκροτοῦσαι, στηρίξωμεν τὸ εὐσεβὲς Αὐτῆς πλήρωμα ἐν τῇ πίστει πρὸς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ παθόντα καὶ ἐκ νεκρῶν ἐν δόξῃ ἀναστάντα Κύριον καὶ ἀγωνισθῶμεν τὸν καλὸν καὶ θεάρεστον ἀγῶνα τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐπικρατήσεως τῶν Ἐυαγγελικῶν ἀρχῶν.

Τοὺς πόθους τούτους διεκδηλοῦντες ἐπὶ ταῖς ἁγίαις καὶ λαμπροφόροις τοῦ Πάσχα Ἑορταῖς, συγχαίρομεν τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι καὶ προσεπευχόμεθα Αὐτῇ ἐνισχύεσθαι παρὰ τοῦ θανάτῳ τὸν θάνατον πατήσαντος ἐν τῇ παρ' Αὐτοῦ, ὡς Ἀρχιεπίσκοπος, πεπιστευμένη Αὐτῇ μεγάλῃ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ ἀποστολῇ, εἰς δόξαν τοῦ Ἁγίου Αὐτοῦ ὀνόματος.

Ἐπὶ τούτοις καὶ αὖθις Αὐτὴν κατασπαζόμενοι διατελοῦμεν.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

Ὅμοια ἀπεστάλησαν καὶ πρὸς τοὺς Προέδρους τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

«ΝΥΝ ΕΔΟΞΑΣΘΗ...»

Παράδοξον! Ἀφ' ἧς ἤρξατο ἡ ἄλυσις τῶν ἀτιμωτικῶν παθημάτων, τὰ ὅποια ἔπρεπεν ὁ δίκαιος νὰ ὑποστῇ ὑπὲρ τῶν ἀδίκων, ὁ ἄμωμος ὑπὲρ τῶν ἀμαρτωλῶν ἤρχιζε καὶ ἡ δόξα Αὐτοῦ!

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ὀλόκληρος ὁ ἐπὶ τῆς γῆς βίος τοῦ Κυρίου ἦτο ἀντιστροφὴ τῶν ἀκριτοῦ κρατούντων, διότι ἄσχημοι καὶ ταπεινοὶ ἐξελέγησαν ὡς τὰ κύρια πρόσωπα τῶν μεγαλυτέρων τῆς ἱστορίας γεγονότων, τὰ μωρὰ προωρίσθησαν ἵνα καταργήσῃσι τὸς σοφοὺς, τὰ ἐξουθενωμένα ἵνα καταργήσῃσι τὰ ἰσχυρά, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσήγαγον τοὺς

λοιποὺς εἰς τὴν οὐράνιον Βασιλείαν καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ κατέστησαν οἰκεῖοι Αὐτοῦ καὶ συμπόλιται τῶν ἁγίων. Ἡ κορωνὶς ὁμοῦ τῶν ἀντιθέσεων ὑπῆρξε τὸ «σκάνδαλον τοῦ Σταυροῦ». Διότι ἀντὶ τοῦ ἐπιγείου μεγαλοπρεποῦς καὶ πανισχύρου κοσμοκράτορος, τὸν ὁποῖον ἀνέμενε τὸ Ἰουδαϊκὸν ἔθνος, ἐνεφανίσθη ὁ ταπεινὸς ἐπὶ πάλου ὄνου καθηζόμενος «βασιλεύς». Οὗτος δὲ ἀντὶ τὴν ἀναλάβη ἐν Ἱερουσαλὴμ τὴν Ἰουδαϊκὴν κοσμοκρατορίαν προσηλακίζεται ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν, φέρον ἀντὶ διαδήματος τὸν ἄκάνθινον στέφανον, ἀντὶ σκήπτρου κάλαμον, τέλος ἀντὶ θρόνου εἰς τὸν ἐπονειδιστὸν σταυρὸν ἀναρτάμενος... Ἦτο ὁ Σωτήρ; Δὲν εἶχον δίκαιον οἱ παραπορευόμενοι καὶ οἱ λέγοντες πρὸς Αὐτὸν «σῶσον σεαυτὸν» εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ καταβῆθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ!»;

Καὶ ὁμοῦ Ἐκεῖνος, προσβλέπων ἐν πνεύματι πρὸς πάντα ταῦτα λέγει, μετ' ἀπολύτου ἡρεμίας «νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου». Διότι ἡ δόξα τοῦ Ἰησοῦ, ὡς καὶ ἡ βασιλεία Του, δὲν εἶναι ὡς αἱ τοῦ κόσμου τούτου. Εἰς τὴν δόξαν Του φθάνει διὰ τῆς ταπεινώσεως, εἰς τὴν ἐξουσίαν διὰ τῆς ὑποταγῆς. Εἶναι ὁ νέος δρόμος, τὸν ὁποῖον ἤλθε νὰ δείξῃ εἰς τὸν ἀνθρώπον διὰ τῆς ζωῆς Του καὶ διὰ τοῦ θανάτου Του, ὁ δρόμος τοῦ Σταυροῦ. Διὰ τοῦ δρόμου τούτου θὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν σωτηρίαν, εἰς τὸν ἀπωλεσθέντα παράδεισον τὸν ἐξ αὐτοῦ ἐκβληθέντα ἀνθρώπον. Τότε ὁ Ἀδάμ διὰ τῆς ἁμαρτωλοῦ παρακοῆς ἐνόμιζεν ὅτι θὰ γίνῃ «ὡς Θεός», τώρα ὁ νέος Ἀδάμ τοῦ ἀποδεικνύει, ὅτι «τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ» δὲν ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἀσεβοῦς καὶ ὑπερηφάνου ἀρπαγῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς εὐπειθοῦς ταπεινώσεως καὶ τῆς προθύμου μέχρι καὶ τοῦ ἀτιμωτικοῦ σταυρικοῦ θανάτου εἰς τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς ὑποταγῆς. Διότι ὁ ἴδιος «ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σῆματι εὐθεθῆς ὡς ἀνθρώπος ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ».

Πράγματι δὲ ἀπεδείχθη ὅτι ὁ δρόμος οὗτος ἦτο ὁ ἐπιτυχής, ὅτι οὕτω μόνον εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ ἀληθὴς καὶ ἡ αἰωνία δόξα. Διότι μετὰ τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς «ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς», ἀκολουθοῦν πολλοὶ ἄλλοι. Εἶναι αἱ μυριάδες γνωστῶν καὶ ἀγνωστῶν ἡρώων τῆς χριστιανικῆς πίστεως, οἱ ὁποῖοι ὑπομείναντες «τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα» ἐστεφανώθησαν «τὰς μετὰ ταῦτα δόξας».

Οὕτω τὰ παθήματα καὶ αἱ θλίψεις τοῦ κόσμου τούτου ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ Σταυροῦ ἀπέκτησαν βαθύτερον νόημα. Ἀνεδείχθησαν οὐχὶ ὄργανα τιμωρίας καὶ ἰκανοποιήσεως τῆς Θείας Δικαιοσύνης, ἀλλ' ἐκδηλώσεις τῆς θείας Ἀγάπης, ἡ ὁποία δι' αὐτῶν ὀδηγεῖ τοὺς ἐκλεκτοὺς Αὐτῆς πλησίον Της, εἰς τὸν οὐρανόν, εἰς τὴν μένουσαν δόξαν.

Ἡ Ἐκκλησία, πρὸς καιρὸν, εἶχε λησμονήσει τὸ δι-

δαγμα τοῦτο καὶ θὰ ἠδύναντο εἰ ἐχθροὶ αὐτῆς νὰ τῆς κατηγορήσωσιν ὅτι τὰ μέλη αὐτῆς ἠγάπων μὲν τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ οὐχὶ δὲ καὶ τὸν Σταυρὸν Του. Ἦδη εἰς χώρας τινὰς κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἡ Ἐκκλησία ἔλαβε καὶ πάλιν πείραν τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποῖαν δεικνύουσι τὰ ἴχνη τῶν αἱμάτων τῶν μυριάδων μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι, αἴροντες τὸν σταυρὸν των, ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ. Διὰ τοῦ νέου ἡμῶς πολέμου, ὁ ὁποῖος ἠῤῥῆσε πανταχοῦ τὰς δυσκολίας καὶ τὰς θλίψεις τῆς ζωῆς, παρουσιάζεται ἡ εὐκαιρία ὅπως ἡ Ἐκκλησία λάμψῃ καὶ πάλιν ἐν τοῖς παθήμασιν. Εἴθε δὲ ἡ ἀνθρωπότης, ἐπανερχομένη εἰς τὴν ἀσφαλῆ ταύτην ὁδόν, διὰ τοῦ Σταυροῦ νὰ καταντήσῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ*

ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2293. 1940

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 816)1937 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ἐπιβολῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου Ἀποδοχῶν καὶ Ἀσφαλίσεως τοῦ Ὀρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος (ΤΑΚΕ) ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων κηρωδῶν ὑλῶν».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 817)1937 Ἀν. Νόμου ἐπιβαλλομένη εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΚΕ, ἐκ δραχμῶν εἴκοσιν (20) κατὰ χιλιόγραμμον, ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κηρωδῶν ὑλῶν, ἐπεκτείνεται, ἀξαναομένη κατὰ δραχ. ἑπτὰ (7) κατὰ χιλιόγραμμον, ἐπὶ τῆς στεατίνης τοῦ ἐμπορίου, τοῦ στεατικοῦ ὀξέος καὶ τῶν ὑδρογονομένων λιπαρῶν ὀξέων, τῶν παραγομένων ὑπὸ Ἐργοστασίων τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

2. Εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ ἄρθρου τούτου εἰσφορὰν ὑπόκειται καὶ ἡ κατὰ τὴν ἰσχὴν τοῦ παρόντος κατεχομένη στεατίνη τοῦ Ἐμπορίου, στεατικὸν ὀξύ καὶ ὑδρογονομένα λιπαρὰ ὀξέα, τῆς μὲν ποσότητος αὐτῶν βεβαιουμένης ὑπὸ τῶν οἰκείων οικονομικῶν ὑπαλλήλων, τῆς δὲ πρὸς τὸ ΤΑΚΕ εἰσφορᾶς καταβαλλομένης ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1ον εἰσπραττομένης εἰσφορᾶς, τὸ ΤΑΚΕ ὑποχρεοῦται νὰ καταθέτῃ ποσοστὸν (2 ο)ο) δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐργασίας πρὸς προικοδότησιν συσταθησομένου Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως τῶν τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας.

2. Ἡ σύστασις τοῦ Ταμείου τούτου γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐργασίας, δημοσιευο-

* Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως ἀρ. φύλλου 121, 9 Ἀπριλίου 1940.

μένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ ἔγκρισις ὡς καὶ πᾶσα τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ, ἐνεργεῖται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 59 τοῦ Ἐπιτομίου. Νόμου τῆς 11ης Νοβρίου 1935 «περὶ Ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐπιτομίου Ἐργασίας», ὡς τοῦτο αὐθεντικῶς ἠρμηνεύθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ἐπιτομίου. Νόμου 694/1937 «περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας, συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς ἀσφαλιστικῆς νομοθεσίας».

Διὰ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου θέλουν ὀρισθῆναι τὰ ἀσφαλιστέα εἰς τοῦτο πρόσωπα, τὰ τῆς διοικήσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τούτου, αἱ ἀτομικαὶ εἰσφοραὶ τῶν ἀσφαλιστέων, αἱ ἀσφαλιστικαὶ παροχαὶ πρὸς τοὺς ἀσφαλιστέους καὶ τοὺς ἐκ τούτων ἔλκοντας δικαιώματα καὶ αἱ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμεναι προϋποθέσεις, ὁ τρόπος τῆς εἰσπραξέως καὶ διαχειρίσεως τῶν πόρων αὐτοῦ καὶ ἐν γένει πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ εἰσπραξίς τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον 1 εἰσφορᾶς ἐνεργεῖται διὰ καταβολῆς ταύτης ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Κεντρικὸν ΤΑΚΕ παρὰ τῶν ὑποχρέων πρὸς τοῦτο Βιομηχάνων, διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν παραγομένην στεατίνην τοῦ ἔμπορίου, στεατικὸν ὀξὺν καὶ ὑδρογονομένα λιπαρὰ ὀξέα καὶ πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν ἐκ τῶν Ἐργοστασίων.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ ἐξ ἑκάστου Ἐργοστασίου ἐξαγόμενα καὶ μεταφερόμενα παρ' ἀγοραστῶν, κηροπλαστῶν ἢ οἰουδήποτε ἄλλου ποσὰ στεατίνης τοῦ ἔμπορίου, στεατικοῦ ὀξέος καὶ ὑδρογονομένων λιπαρῶν ὀξέων, δέον ἀπαραιτήτως νὰ συνοδεύωνται δι' ἀδείας μεταφορᾶς ἐκδιδόμενης παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ταμείου τοῦ ΤΑΚΕ, κατὰ τὴν ἐκάστοτε καταβολὴν τῆς ὡς ἄνω εἰσφορᾶς καὶ ἐκ τριπλοτύπου βιβλίου, ἐν ᾧ δέον ν' ἀναγράφηται:

- α) Τὸ ὄνοματεπώνυμον καὶ διεύθυνσις τοῦ παραγωγόντος τὴν στεατίνην τοῦ ἔμπορίου, στεατικὸν ὀξὺν καὶ ὑδρογονομένα λιπαρὰ ὀξέα Ἐργοστασίου.
- β) Τὸ ὄνοματεπώνυμον, ἰδιότητα, καὶ διεύθυνσις τοῦ ἀγοραστοῦ.
- γ) Τὸ ποσὸν εἰς χιλιόγραμμα τῆς μεταφερομένης στεατίνης ἔμπορίου, στεατικοῦ ὀξέος καὶ ὑδρογονομένων λιπαρῶν ὀξέων.
- δ) Τὴν καταβληθεῖσαν εἰσφορὰν εἰς δραχμὰς καὶ ἀριθμὸν ἀποδείξεως καταβολῆς ταύτης.
- ε) Τὸν τόπον προορισμοῦ.
- στ) Ἡμερομηνίαν ἐκδόσεως τῆς ἀδείας μεταφορᾶς.

2. Τὸ ἐν τῶν τριπλοτύπων τούτων θέλει συνοδεύει ἀπαραιτήτως τὴν μεταφερομένην στεατίνην τοῦ ἔμπορίου, στεατικὸν ὀξὺν καὶ ὑδρογονομένα λιπαρὰ ὀξέα καὶ ὅπερ θέλει διαφυλάσσει ὑποχρεωτικῶς ὁ ἀγοραστής ὡς δικαιολογητικὸν τῆς παρ' αὐτοῦ κατεχομένης στεατίνης τοῦ ἔμπορίου, στεατικοῦ ὀξέος καὶ ὑδρογονομένων λιπαρῶν ὀξέων, τὸ δὲ ἔτερον φυλάσσεται παρὰ τοῦ χορηγήσαντος ταύτην Ἐργοστασίου.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος Ἐπιτομίου. Νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους, οἵτινες

ὑποχρεοῦνται κατὰ τριμηνίαν ν' ἀναφέρωσιν εἰς τὸ ΤΑΚΕ, κατόπιν ἀσκουμένου παρ' αὐτῶν ἐλέγχου, τὸ ποσὸν τοῦ ἐξαχθέντος ποσοῦ στεατίνης τοῦ ἔμπορίου, στεατικοῦ ὀξέος καὶ ὑδρογονομένων λιπαρῶν ὀξέων παρ' ἑκάστου Ἐργοστασίου βάσει ἀδειῶν μεταφορᾶς ὡς καὶ τὸ παραμένον ἀδιάθετον ὑπόλοιπον εἰς τὰς ἀποθήκας.

2. Τὸ σύνολον τοῦ ἐξαχθέντος ποσοῦ στεατίνης τοῦ ἔμπορίου, στεατικοῦ ὀξέος καὶ ὑδρογονομένων λιπαρῶν ὀξέων μὲ τὸ ἐν ταῖς ἀποθήκαις παραμένον ὑπόλοιπον δέον νὰ συμφωνῆ μὲ τὸ συνολικῶς παραχθέν.

Τὸ ΤΑΚΕ, ἐν κρίσει τοῦτο ἀναγκαῖον, δύναται δι' ὑπαλλήλων αὐτοῦ νὰ παρακολουθῆ καὶ ἀσκήσει ἐλέγχον ἐπὶ τῶν παραγομένων ἐκ τῶν Ἐργοστασίων τοῦ Ἐσωτερικοῦ ποσοτήτων στεατίνης τοῦ ἔμπορίου, στεατικοῦ ὀξέος καὶ ὑδρογονομένων λιπαρῶν ὀξέων.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐκαστος Ἐργοστασιάρχης, κατασκευαστῆς στεατίνης τοῦ ἔμπορίου, στεατικοῦ ὀξέος καὶ ὑδρογονομένων λιπαρῶν ὀξέων ὑποχρεοῦται νὰ τηρῆ βιβλίον, μονογεγραμμένον παρὰ τῆς ἐποπτευσῆς τοῦτο Οἰκ. Ἐφορείας, ἐν ᾧ δέον ὑποχρεωτικῶς ν' ἀναγράφη χρονολογικῶς.

α) Τὰς εἰσαχθείσας πρώτας ὕλας διὰ τὴν παρασκευὴν στεατίνης τοῦ ἔμπορίου, στεατικοῦ ὀξέος καὶ ὑδρογονομένων λιπαρῶν ὀξέων.

β) Τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐξ οὗ ἐπιμεθεύθη ταύτας.

γ) Τὸ ποσὸν τῆς παραχθείσης στεατίνης τοῦ ἔμπορίου, στεατικοῦ ὀξέος καὶ ὑδρογονομένων λιπαρῶν ὀξέων εἰς χιλιόγραμμα.

δ) Τὰς διατεθείσας ποσότητας.

ε) Τὸ ὄνοματεπώνυμον, ἰδιότητα καὶ διεύθυνσιν τοῦ ἀγοραστοῦ.

στ) Τὸ καταβληθέν ποσὸν δι' εἰσφορὰν Τ.Α.Κ.Ε.

ζ) Ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν ἀποδείξεως.

η) Ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν ἀδείας μεταφορᾶς.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ ἄνευ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 4 ἀδείας ἐξαγωγῆ καὶ μεταφορᾶς στεατίνης τοῦ ἔμπορίου, τοῦ στεατικοῦ ὀξέος καὶ τῶν ὑδρογονομένων λιπαρῶν ὀξέων, τῶν παραγομένων ὑπὸ Ἐργοστασίων τοῦ Ἐσωτερικοῦ, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι ἕξ μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 50 χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων.

2. Εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποινὴν ὑπόκειται καὶ ὁ Ἐργοστασιάρχης, ὁ μὴ τηρῶν ποσῶς ἢ μὴ τηρῶν τακτικῶς τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 5 ὀριζόμενον βιβλίον.

Ἄρθρον 8.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται, μισθωταὶ ἢ ἐκμεταλλεῦται, ὡς καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν λειτουργούντων Ἐργοστασίων παραγωγῆς στεατικοῦ ὀξέος, στεατίνης τοῦ ἔμπορίου καὶ ὑδρογονομένων λιπαρῶν ὀξέων ὑποχρεοῦνται ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ἐπιτομίου. Νόμου, ὅπως ὑποβάλλωσιν αἴτησιν εἰς τὸ ΤΑΚΕ περὶ χορηγήσεως ἐιδικῆς ἀδείας λειτουργίας διὰ τὰ παρ' αὐτῶν ἐκπροσωπούμενα ὡς ἄνω Ἐργοστάσια. Τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ὑπέχουσι καὶ οἱ ἰδιοκτῆται, μισθωταὶ ἢ ἐκμεταλλεῦται, ὡς καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν μετὰ

τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Ἄν. Νόμου ἰδρυθησομένων νέων τοιούτων ἐργοστασίων, πρὸ πάσης ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας των.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰδικὴ ἄδεια λειτουργίας χορηγεῖται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργείων Ὁρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἀπριλίου 1940.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓ. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς. Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1940.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Μ. ἸΕΡΑΘΜΑΔΑ

Τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἀσφαλείας κατόπιν σχετικῆς διαδήματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐξέδωκε τὴν κατωτέρω ἐπείγουσαν ἐγκύκλιον αὐτοῦ περὶ τῆς προβολῆς τῶν ταινιῶν τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου καὶ περὶ τῶν ὠρῶν ἀργίας τῶν δημοσίων θεαμάτων κατὰ τὴν Μ. Ἰερόμαδα :

Ἄριθ. Πρωτ. 1919)47)36 Δ)ΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
Ἐπείγουσα

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Πρὸς ἀπάσας τὰς Διοικήσεις Ἀξιωματικῶν Βασ. Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 7 παράγραφος 4 τοῦ Α.Ν. 445)1937 «περὶ κινηματογράφων» ὡς καὶ σχετικὸν ἔγγραφο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος,

Ἀπαγορεύομεν

τὴν καθ' ἅπαν τὸ Κράτος προβολὴν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, ὁμιλουσῶν ἢ μὴ, αἵτινες ἀναπαριστῶσι τὰ Πάθη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὡσαύτως ἀπαγορεύομεν τὴν λειτουργίαν δημοσίων θεαμάτων γενικῶς, εἰς ἐκδήλωσιν Ὁρησκευτικοῦ Πένθους, α) κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην, ἀπὸ ὥρας 18ης μέχρις 22ας ὥρας καὶ β) καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς.

Νὰ μεριμνήσητε παρακαλοῦμεν διὰ τὴν ἀπόλυτον ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω διατασσομένων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1940.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ

Κοινοποιήσεις

1) Ἱερὰν Σύνοδον Ἑλλάδος

2) Π. Ε. Κινηματογράφων.

Ο ΧΙΛΙΑΣΜΟΣ

(Τέλος)

[7]

Ὁ Χιλιασμός, ἐνῶ καταφέρεται ἐναντίον πάσης χριστιανικῆς θρησκείας παντός ἔθνους, ἀντιθέτως, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους διάκειται συμπαθῶς.

Ἀναμένει μετὰ μεγάλης ἀνυπομονησίας τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους, ἐλπίζει εἰς τὴν ἴδρυσιν Ἰουδαϊκῆς Κυβερνήσεως, μελλούσης νὰ διευθύνῃ τὸν κόσμον κλπ. ὡς ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν (ἴδε καὶ Ἀπελευθέρωσιν σελ. 309—311 ὡς καὶ σελ. 295—296), καὶ θεωρεῖ σημεῖον ἐκ τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὴν Γραφήν τὴν περὶ ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Κράτους σημειωθεῖσαν ἄλλοτε κίνησιν (ἴδε Γραφικὰς μελέτας τόμος Γ' σελ. 275 καὶ Ἀπελευθέρωσιν σελ. 241 καὶ 251). Ἀλλαχοῦ δέ : . . . Ἐκαστος Ἰουδαῖος ἄς λάβῃ θάρρος τώρα καὶ ἄς γνωρίσῃ ὅτι αἱ ὑποσχέσεις τὰς ὁποίας ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός . . . («Ζωή» σελ. 68) « . . . ἡ εὐνοια τοῦ Θεοῦ ἐπέστρεψεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους . . . » («Ζωή» σελ. 130 ἴδε ἐπίσης «Ζωή» σελ. 120, 129, 135, 148, 159, 161, 181, 182, 186, 188, 191, 208, 228).

ΣΤον. Ἀναρχικαὶ καὶ ἀντικαθεστωτικαὶ δοξασίαι τῶν χιλιαστῶν.

Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἐὰν εἰς τὰ βιβλία των ἤρκοῦντο εἰς τὴν καταπολέμησιν καὶ μόνον τῆς Ὀρθοδοξίας ὡς καὶ πάσης ἄλλης χριστιανικῆς θρησκείας, θὰ ἠδύναντο δὲ ἴσως νὰ θεωρηθῶσιν ἀκίνδυνοι, ὡς μὴ δυνάμενοι διὰ τῆς προπαγάνδας νὰ διαφθείρωσι τὸν λαόν, ἔχοντες ἐρριζωμένην ἐν τῇ συνειδήσει τὰς πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν πεποιθήσεις του. Δυστυχῶς ὁμοῦ δὲν ἀρκοῦνται εἰς τοῦτο. Ἐν τῇ προσπαθείᾳ των, ὅπως ἐπικρατήσωσι καὶ ἀνατρέψωσιν ἀπάσων τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τὰς ἱερὰς παραδόσεις, ἀρνούμενοι τὰ ὅπλα ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ παραλλήλῳ τὰ διάφορα χωρία ταύτης, πρὸς τὰ δεινὰ τῆς ἀνθρωπότητος, καταφέρονται δριμύτατα κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἀκεραιότητος τῆς Πατρίδος, κατὰ τῶν κυβερνήτων τὰ Κράτη, κατὰ τῆς στρατεύσεως, τοῦ πολέμου κλπ.

Διὰ τὴν Σημαίαν μεταφέρομεν ἐκ τῆς πολυγραφημένης Σκοπιᾶς, ἣτις περιέχει ἀποσπάσματα μεταφρασθέντα ἐκ τοῦ εἰς Ἀγγλικὴν γλῶσσαν ὁμωνύμου περιοδικοῦ τὰ ἐξῆς : «17. Σαφῶς λοιπὸν οἱ μάρτυρες αὐτοὶ διατάσσονται νὰ ὑψώσωσιν ὄχι τὴν σημαίαν καμμιᾶς γηγίνης Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ Σατανᾶς εἶναι ὁ ἀόρατος ἄρχων, ἢ σημαίαν τὴν ὅποιαν ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ διατάσσει νὰ ὑψώσῃ εἶναι ἢ μόνη σημαίαν τοῦ Ἰεχωβά, ἢ ὅποια δεικνύει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν μόνην Κυβέρνησιν, ἢ ὅποια δύναται νὰ φέρῃ ποτὲ εἰς τὸν ἀνθρώπινον γένος εἰρήνην, εὐδαιμονίαν καὶ αἰωνίαν χαράν. . . » (Ἐκ τῆς διὰ πολυγράφου Σκοπιᾶς, τεύχος 3/1-2-38).

Σχολιάζοντες ὑποβληθέν νομοσχέδιον εἰς τὸ Κογκρέσσον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐν ἔτει 1938 γράφουσι : « . . . Τώρα οἱ κληρικοὶ πηγαίνουν ὀπισθεν τῶν συμμάχων των εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ κάμνουν ἔκκλησιν εἰς τὰ πατριωτικὰ αἰσθημάτα των, ὅπως πρᾶγμα τὴν θρησκείαν, φέροντες εἰς πέρας σχέδια

πρὸς διαβολικὴν θρησκείαν, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ χαιρετισμὸς τῆς σημαίας, ἡ ζ η τ ω κ ρ α υ γ ῆ ἀνθρώπων καὶ ἡ ἀπόδοσις τιμῆς καὶ αἴνου εἰς αὐτούς. Πρὸς προαγωγὴν τῆς τοιαύτης σατανικῆς λατρείας ἐπιβάλλεται ὁ ἀναγκαστικὸς χαιρετισμὸς τῆς σημαίας εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα καὶ εἰς ἄλλα μέρη...»

Τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα παρετέθησαν ἐνδεικτικῶς, διότι ἐν ἧτο δυνατόν νὰ περιληφθῶσι πάντα ὅσα ὁ παγκόσμιος ὀργανισμὸς τῶν χιλιαστῶν ἐξάπέλυσε διὰ τῶν ἀναριθμητῶν του συγγραμμάτων, οὐδὲ ἧτο δυνατόν δι' ὀλίγων ν' ἀποδοθῆ σαφῆς εἰκὼν τῶν ἐν γένει δεξασιῶν του.

Ἀποδεικνύεται ὅμως σαφῶς, ὅτι ὁ Χιλιασμὸς διὰ τῶν ἀναριθμητῶν βιβλίων καὶ περιοδικῶν, ἅτινα θέτει εἰς κυκλοφορίαν, διὰ τοῦ ραδιοφώνου, τοῦ γραμμοφώνου κλπ. ὑποσκάπτει τὰ θεμέλια τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ πάσης ἄλλης χριστιανικῆς τοιαύτης, ἐνσπείρει τὸ μῦθος κατὰ τῶν κυβερνῶντων τὰς Πολιτείας, προτρέπει τὸν λαὸν εἰς ἀπίθειαν κατὰ τοῦ Κράτους, εἰς ἀρνησὶν τῆς ὑποχρέωσός του ὑπερασπίσειν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα αὐτοῦ.

Ἦτοι ὁ Χιλιασμὸς, ὡς μὴ στρεφόμενος μόνον κατὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, δὲν ἀποτελεῖ ἀπλῶς θρησκευτικὴν ἀίρεσιν, ἀλλὰ ἐπαναστατικὸν κήρυγμα κατ' αὐτῆς ταύτης τῆς Πολιτείας.

**ΤΟ ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ἈΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΠΕΡΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ**

Τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἀσφαλείας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 19)1)76 καὶ ἀπὸ 37/3/40 ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν, κοινοποιήθεισαν καὶ πρὸς τὰς Διοικήσεις Χωροφυλακῆς Ἡρακλείου καὶ Χίου, ἐγνώρισεν ὅτι ἀκυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 19)1)97 καὶ ἀπὸ 2)11)1938 διαταγὴ αὐτοῦ καὶ ἐπανέρχεται ἐν ἰσχύϊ ἡ ὑπ' ἀριθ. 19)1)76 καὶ ἀπὸ 14)10)1938 κοινὴ τηλεγραφικὴ ἐγκύκλιος διαταγὴ τῶν Ὑπουργείων Θρησκευμάτων καὶ Ἀσφαλείας ἔχουσα οὕτω :

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Ὑφυπουργεῖον Δημοσίας Ἀσφαλείας
Διεύθυνσις Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας
Γραφεῖον

Ἄριθ. Πρωτ. 19)1)76 Ἐν Ἀθῆναις τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1938

*Τηλεγραφικῶς
ἀπάσας ἐν τῷ Κρατὶ ἀστυνομικὰς ἀρχὰς*

Πρὸς ἄρσιν πάσης τυχὸν ἀμφιβολίας, ἥτις προέκυψεν ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1363 Ἀναγκ. Νόμου περὶ κατοχυρώσεως διατάξεων ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος γνωρίζομεν ὅτι ὁ Νόμος οὗτος ἀφορᾷ μόνον ξένα δόγματα. Στόπ. Συνεπῶς ζητήματα σχετιζόμενα πρὸς ἀκολουθοῦντας παλαιῶν ἐρτολόγιον Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦς θέλουσι ρυθμίζεσθαι ὡς μέχρι σήμερον.

Ὑπουργὸς Θρησκευμάτων
καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας

Γεωργακόπουλος

Ὑφυπουργὸς
Δημοσίας Ἀσφαλείας

Κ. Μανιαδίκης

Κοινοποιήσις 1) Διεύθυνσιν Χ)κῆς Ὑφυπουργείου Υ. Τ. Ε. 2) Ἀρχηγεῖον Χωρ)κῆς 3) Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων 4) Α. Δ. Χ. Στρατῆς Ἑλλάδος 5) Δ. Χ. Ἀθηνῶν 6) Δ. Α. Πόλεων Ἀθηνῶν.

Οὕτως οἱ παλαιοημερολογεῖται μετὰ τὴν ἐγκύκλιον

ταύτην, ὑπαγόμενοι πλήρως ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, θὰ ἀπολαύωσι τῶν προνομίων καὶ δικαιωμάτων αὐτῆς μόνον ἐφ' ὅσον συμμορφοῦνται πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τῆς.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ὁ Σταυρὸς μένει . . .

Αἱ τελευταῖαι γεγεναί, εἴτε διότι δὲν εἶχον τὴν εὐκαιρίαν ὅπως δοκιμασθῶσιν εἴτε διότι ἐψηχύνθησαν τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, εἶχον ἀπομακρυνθῆ ἀπ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ἡ χριστιανικὴ πίστις καὶ ἡ χριστιανικὴ ζωὴ, ὡς γράφει γερμανὸς ρωμαιοκαθολικὸς ἐπίσκοπος εἰς ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν του πρὸς τὸ ποιμνιον αὐτοῦ, «δὲν δύναται νὰ χωρισθῶν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὅστις ἀπορρίπτει τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, ἀπορρίπτει οὐ μόνον τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ τὴν χάριν, ἀλλ' ὀλόκληρον τὸν Χριστιανισμόν». Ἐντεῦθεν τὰ κατατροχόντα τὴν ἀνθρωπότητα δεινά, ἐντεῦθεν ἡ κρατούσα κακοδαιμονία. Ἐπιστροφή λοιπὸν εἰς τὸν Σταυρὸν εἶναι τὸ φάρμακον. Διότι, ὡς ἐπάγεται ὁ αὐτὸς ἐπίσκοπος, «ἡ γῆ κινεῖται, ἀλλ' ὁ Σταυρὸς μένει».

Ἐμπιστοσύνη εἰς τὴν Βασιλείαν

Ἐτερος γερμανὸς ἐπίσκοπος, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ὁμιλῶν περὶ τῆς αὐτῆς ἀσθενείας τῆς ἀνθρωπότητος γράφει «Ἡ ἐποχὴ, τὴν ὁποῖαν διανύομεν, συντελεῖ δυστυχῶς εἰς τὸ νὰ διαταρᾷ ἐν ἡμῖν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Πράγματι προσπαθοῦν νὰ καταστρέψωσιν ἐν ἡμῖν τὴν πίστιν εἰς τὰ Ἐδαγγέλια, ἅτινα εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ θεμέλιον τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ὑπάρχει ἔσμος ὅλος ἀνθρώπων, ἐπιζητούντων οὐ μόνον νὰ ἐξαφανίσωσιν εἰς τὴν λήθην τὰς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποκαλυφθείσας ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ νὰ διαδώσωσι μίαν ἑλιστικὴν ἀντίληψιν τοῦ κόσμου, ἀντίθειον πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ ὅλους ἐξένην πρὸς τὰ ἰδανικὰ καὶ τὴν ἀληθινὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ ἡμῶν. . . Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου τούτου ἀντιτίθενται πάντοτε! Μὴ ἀπαιῖσθε καὶ ἔχετε πάντοτε ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Βασιλέα τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριον τῶν κυριευόντων, τοῦ ὁποῖου ἡ διδασκαλία παραμένει αἰωνίως διὰ τοὺς ἀνθρώπους ὁ ὑπέρτατος δὴγηγὸς καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ κρίσις θὰ εἶναι τελικῶς ἡ μόνη ἀποφασιστικὴ!»

Διάλυσις παρεξηγήσεων.

Τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 14 φύλλῳ τοῦ «Πανταίνου» ἐδημοσίευσεν τὴν κατωτέρω δήλωσιν :

ΕΠΙΒΕΒΑΗΜΕΝΗ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Ἡ ἐν Ἀθῆναις ἐκδιδομένη ἐφημερὶς τῶν Οὐνιῶν «Καθολικὴ» ἀπεδείχθη εἰς τὰς μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων περὶ ἐνωτικῶν προσπαθειῶν συζητήσεις τῆς πολὺ κακῆς πίστεως. Οὕτω μετὰ τῶν ἄλλων ἐπανειλημμένως καὶ ἐκ προσθέσεως ἐπεχείρησε νὰ παρεξηγήσῃ καὶ ὅσα ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Χριστοφόρος εἰς τὸν ἐνθρονιστήριόν του καθῶς καὶ εἰς δηλώσεις του πρὸς τὴν ἐν Καίρῳ γαλλιστὶ ἐκδιδομένην «Bourse Egyptienne» ὑπὸ τύπον συνεντεύξεως εἶπε.

Μὲ τὰς παρεξηγήσεις δὲ ταύτας θέλει νὰ δείξῃ, ὅτι ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας φρονεῖ δὴθεν, ὅτι πλὴν τοῦ «πρωτεύου» τοῦ Πάπα Ρώμης, οὐδεμία ἄλλη σοβαρὰ δογ-

ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον τῶ ἀπηγορεύετο ὑπὸ τῶν ἱατρῶν νὰ ἱερούργη. Ὡσαύτως ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς εἶχεν ἐπαναλάβει τὰ τε πρωῒνά καὶ τὰ ἑσπερινά του κηρύγματα, προηγουμένως δὲ εἶχεν ἀναλάβει καὶ πάλιν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν Δ. Σαμβουλλῶν. ὧν προϊσταται καὶ εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας του τὸν ἀντικαθίστα ὁ πανοσ. Πρωτοσύγκελλος κ. Βασίλειος Κωνσταντῖνου.

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Κορινθίας.

Καλοῦνται οἱ βουλομένοι νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν ἐφημερίου ἱερέως τοῦ ἐν Μάτι Κορινθίας ἐνοριακοῦ ἰ. ναοῦ ὁ ἄγιος Γεώργιος, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 48 τοῦ νόμου 2200)1940 δριζόμενα πιστοποιητικά, ἵνα ἀνακηρύξωμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους πρὸς ἐκλογὴν ἐφημερίου τῆς ἐν λόγῳ ἐνορίας. Ἐν Κορίνθῳ τῇ 1 Ἀπριλίου 1940. † Ὁ Κορινθίας Μιχαήλ.

Ἱερὰ Μητρόπολις Σάμου καὶ Ἱκαρίας

Χηρεουσῶν τῶν θέσεων τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν 1) Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Φραντάτου καὶ 2) Ἀγίου Δημητρίου καταφυγίου Ἱκαρίας, προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς θέσεις ταύτας καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200)1940 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» δριζόμενα πιστοποιητικά, μεθ' ὧ θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἀνακήρυξις τῶν ὑποψηφίων. Ἐν Λιμένι Βαθέος Σάμου τῇ ἡ' Ἀπριλίου 1940. † Ὁ Σάμου καὶ Ἱκαρίας Εἰρηναῖος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ὅπως ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσι τὴ καθ' ἡμᾶς Ἱερά Μητρόπολις τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)1940 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» δριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διακόνων τῶν ἐνοριῶν Βοόλπης καὶ Μοναστηρακίου τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας. Ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 4 Ἀπριλίου 1940 † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Γερμανός.

Ἱερὰ Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 48 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς χηρεουσῶς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν ἐνοριῶν α') Ἀργυροπηγαθίου, β') Ἄνω Προσθάλας. ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας προκηρύξεως ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ γραφεῖά μας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ Νόμου δριζόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα τῶν προσόντων αὐτῶν προκειμένου, ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὰς ἄνω ἐνορίας. Ἐν Ἱ. Π. Μεσολογγίου τῇ 1 Ἀπριλίου 1940. † Ὁ Αἰτωλο-Ἀκαρνανίας Ἱερόθεος.

Ἱ. Μητρόπολις Φθιώτιδος.

Χηρεουσῶν τῶν θέσεων τακτικῶν ἐφημερίων τῶν ἐνοριῶν 1) Γλύφας 2) Δελφίνου καὶ 3) Παναγίτης προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰς ὑπὸ τοῦ ἀναγκ. νόμου 2200 περὶ ἰ. ναῶν καὶ ἐφημερίων δριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας προκηρύξεως ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ νόμου προβλεπόμενα πιστοποιητικά. Ἐν Λαμία τῇ 8 Ἀπριλίου 1940. † Ὁ Φθιώτιδος Ἰμβροσίος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἠλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 46, 47 καὶ 48 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)1940 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἱερατεῦσωσιν, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμερῶν, ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου δριζόμενα πιστοποιητικά τῶν προσόντων αὐτῶν, ὡς καὶ πιστοποιητικῶν κοινωνικῶν φρο-

νημάτων, ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων ἐφημερίων τῶν χηρεουσῶν θέσεων ἐν τοῖς χωρίοις 1) Μάγαιρα 2) Φλώκα καὶ 3) Κουζουλλοῦ. Ἐν Πύργῳ τῇ 4ῃ Ἀπριλίου 1940. † Ὁ Ἠλείας Ἀντώνιος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Παραμυθίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 46 ἐδ. 2 καὶ ἄρθ. 48 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ διὰ τοῦ εἰρημένου Νόμου δριζόμενα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν ἰ. ἐνοριακῶν Ναῶν τῶν ἐνοριῶν Κοκκινιάς, Γολᾶς-Ραθουστίας, Παλαιοχωρίου-Βίλιας, Γραικοχωρίου, Σταυροχωρίου, Λαμποθίστρας, Ἀχλαδιάς, Ασπυροκρησᾶς, Γλυκῆς, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ ἡμερῶν ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ εἰρημένου Νόμου δριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου νὰ ἀνακηρυχθῶν ὑποψηφίους ἐφημέριους τῶν ἄνω ἰ. Ναῶν. † Ὁ Παραμυθίας Γεώργιος.

Ἱ. Μητρόπολις Σισανίου καὶ Σιατίστης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 46 τοῦ α. ν. 2200)940 «περὶ Ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς θέσεις ἐφημερίων τῶν ἐνοριῶν Λευκοθέας, Πλακίδος καὶ Λουκομίου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας, ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ αὐτοῦ νόμου δριζόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα τῶν προσόντων αὐτῶν, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὰς ἄνω ἐνορίας. Ἐν Σιατίστῃ τῇ 10ῃ Ἀπριλίου 1940 † Ὁ Σισανίου Σιατίστης Διδώροσ.

Ἱ. Μητρόπολις Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ 2200)1940 «περὶ Ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων», ἀναγκ. νόμου. καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω νόμου δριζόμενα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν ἐνοριῶν. 1) Κοι. Θεοτόκου Σταυροδρομίου, 2) ἁγ. Ἀθανασίου Χώρας, 3) Κοιμ. Θεοτόκου Μοναστηρακίου, 4) Μεταμ. Σωτήρος Ἀετοράχης, 5) ἁγ. Νικολάου Καμποχωρίου, 6) Τιμ. Προδρόμου Πυργακίου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ ἡμερῶν ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου δριζόμενα πιστοποιητικά, προκειμένου νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψηφίους ἐφημέριους τῶν ὡς ἄνω ἰ. ναῶν. † Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Προκόπιος.

Ἱ. Μητρόπολις Κρήτης

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 2200 «περὶ Ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις ἐκτικῶν ἐφημερίων τῶν ἐνοριῶν 1) Νουομπουτζῆ - Καρακιδιώτισσα—Ρουκάνι—Γαλένι τῆς Ἐπαρχίας Γεμένους καὶ 2) Δαμιανίων τῆς Ἐπαρχίας Μονοφατισίου, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ νόμου δριζόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα, προκειμένου νὰ γίνῃ ἀνακήρυξις ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω χηρεουσῶν θέσεων. Ἐν Ἡρακλείῳ τῇ 3 Ἀπριλίου 1940.

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 2200 «περὶ Ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικῶν ἐφημερίων τῆς ἐνορίας Ἰνω καὶ Κάτω Ἀκρίων—Ἀτσιπᾶδων—Τσιφούτ Καστέλλι, Κουτοῦ—Μωριά Μονοφατισίου, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ αὐτοῦ νόμου δριζόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα, προκειμένου νὰ γίνῃ ἀνακήρυξις ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω χηρεουσῶς θέσεως. Ἐν Ἡρακλείῳ τῇ 12 Ἀπριλίου 1940 † Ὁ Κρήτης Τιμόθεος.

Ἐμβόσματα καὶ συνδρομαὶ ὑπὲρ τοῦ Δελτίου ἀπευθύνονται διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸν Διαχειριστὴν κ. Νικήτ. Σταθῶ-σουλων, ὅπισθεν αὐτῆς σημειουμένου τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἀποστέλεται.

ΥΠΕΡΦΘΝΟΣ : Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΨΗΣ

Τύποις «Φοίνικος», ὁδὸς Ἀσωνάτου 4. — Τηλ. 54-229